

Met blinkende lenden doorwaadde ik de wolken,
die gordlen de aard met een weifelend dek....
ik scheer met mijn voet de schuimende kolken
van 't borrelend lavavuur, als ik mij strek

en zwiepende buig mijn glanzende leden,
en sla door den hemel een lichtende brug....
de krimpene aarde ontvalt mij beneden....
de tritsende sterren beroeren mijn rug!

.

Mijn rondende rug is geknakt en gebogen
over 't hoofd in mijn handen op wanklende knie....
'k wil verdoven mijn oren, verblinden mijn ogen,
mijn hoofd wordt omweend door de zeemelodie....

Ik zit op de rand van de zinkende aarde....
de sterren verbleken — mijn schoudren zijn vaal,
door mijn vingers verglijden de kruimels, die 'k gaarde
van 't godenfestijn in de hemelenzaal.
